

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/358/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111224743
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111224743.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej P. D., K., P. X, o zaplatenie 471,87 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 40 C/298/2011-44 z 28.6.2012 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, nepriznal žalovanej právo na náhradu trov konania, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 97,99 € na účet jeho zást., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a vrátil žalobcovi súdny poplatok 21,37 €, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, v lehote 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia príslušnému daňovému úradu.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou mu 13.9.2011, domáhal voči žalovanej zaplatenia 471,87 € so 14,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 288,04 € od 1.5.2007 do zaplatenia, titulom nezaplatenia poskytnutého úveru a náhrady trov konania, že žalovaná sa k žalobe a k jeho procesnému poučeniu, doručeným jej 19.10.2011 nevyjadrila, že písomným podaním, doručeným mu 19.3.2012, mu vedľajší účastník v zmysle § 93 ods.2 O. s. p. oznámil vstup do konania na podporu žalovanej a zároveň žiadal o doručenie žaloby s prílohami a o priznanie trov konania. Ďalej uviedol, že žaloba spolu s prílohami a aj uznesenie podľa § 114 O. s. p. boli vedľajšiemu účastníkovi doručené 13.4.2012, že podaním zo 16.4.2012, doručeným mu 23.4.2012, sa k žalobe vyjadril, voči nároku žalobcu vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania 97,99 €, podľa § 10 ods.2, § 14 ods.1 písm. a),b) vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.) za 2 úkony právnej pomoci po 33,20 € (prevzatie a príprava zast., vyjadrenie zo 4.6.2012), z náhrady režijného paušálu 2 x 7,63 €, z náhrady DPH 20 %, t. j. 16,33 €, že podaním, doručeným mu 14.6.2012 žalobca oznámil, že berie žalobu späť v celom rozsahu, žiada konanie zastaviť a o trovách konania rozhodnúť v zmysle § 150 O. s. p. a to z dôvodu, že o trovách vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť ako o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že zák. pripúšťa jeho vstup do konania, avšak, že nevidí význam v jeho právnom zast., ktorého samotnou úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a, že spochybňuje nutnosť a účelovosť vynaloženia trov jeho právneho zast. Citujúc znenie § 96 ods.1,3 prvá veta O. s. p., na základe dispozitívneho úkonu žalobcu konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.2, § 149 ods.1 a § 151 ods.1 O. s. p. (ich znenie tiež citoval) a uviedol že dôvodom zastavenia konania bol procesný úkon žalobcu, vychádzajúc zo zásady procesného zavinenia, je tento podľa § 146 ods.2 O. s. p. povinný nahradiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a keďže žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, žiadne trovy konania nevznikli, právo na ich náhradu proti

žalobcovi jej nepriznal podľa § 142 ods.2 prvá veta a contrario a vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania titulom trov právneho zast., ktoré jeho zást. podaním zo 16.4.2012, doručeným mu 23.4.2012, vyčíslil na 97,99 €. Preskúmal predložené vyúčtovanie a dospel k záveru, že je v súlade s vyhl. (uviedol z akej hodnoty vychádzal a za aké úkony priznal odmenu a náhradu hotových výdavkov) a dodal, že trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka na strane žalovanej predstavujú účelne vynaložené trovy na ochranu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej a, že neaplikoval § 150 O. s. p., pretože nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu cit. ust.

Žalobca podal v zákonnej lehote proti uzneseniu v časti, v ktorej bol zaviazaný na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Citujúc znenie § 93, § 142 ods.1, § 146 ods.2 a § 150 O. s. p. uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko je zjavne neodôvodnené a má znaky arbitrárnosti, že má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že obdobný názor vyjadril aj Krajský súd (ďalej len KS) v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012, z ktorého časť citoval a, že cieľom vedľajšieho účastníka je podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zast. spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p). Poukázal na to, že nevidí význam v zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, že v danom prípade nemožno prijať záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci a poskytol také právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohol uskutočniť samotný vedľajší účastník bez zast. a tvrdil, že vedľajší účastník je založený na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc z jeho strany, založeného za tým účelom a nie zo strany zvoleného jeho zást., že účelom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zast. spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p), pričom vedľajší účastník podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva a, že v zmysle uvedeného je zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní, že obdobný názor vyjadril aj Okresný súd Nitra v rozhodnutí 25 C/58/2012 (citoval časť z jeho odôvodnenia). Zastával názor, že ak sa vedľajší účastník rozhodne využiť pre zast. v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zast. v tisíckach sporoch, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy zast. znášať z vlastných prostriedkov, lebo v opačnom prípade by jeho konanie vytváralo dojem účelovosti, čo ustálil KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5/Co/26/2012, v ktorom potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a vyslovil právny názor (jeho časť citoval), že uvedený právny názor KS v Bratislave doplnil a rozvinul v rozhodnutí 3Cob/259/2011, z ktorého tiež citoval. Poukázal ďalej na to, že účelom zast. je predovšetkým zast. záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že zast. vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže vedľajší účastník sa sám, reflektujúc k spomínaným stanovám, prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a, že skutočnosť, že sám bez zast. vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi SR vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, príp. občanov SR v týchto sporoch sám zastupuje, potvrdzuje, že jeho zast. v predmetom spore je nehospodárne. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho zast. došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález Ústavného súdu SR II.ÚS78/03 (z ktorého citoval) a uviedol, že obdobný názor vyslovil aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/36/2012 a rovnako v rozhodnutí 13Co/35/2012 (časť z ich odôvodnenia citoval). Ďalej uviedol, že trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené a, že obdobný názor vo svojich rozhodnutiach vyjadrili mnohé okresné sudy, ako aj krajské sudy, v rozhodnutiach, ktorých sp. zn. uviedol. Záverom súdu vytykal, že rozhodnutie o náhrade za úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. je nepreskúmateľné, nakoľko nie je neho zrejmé, akým spôsobom sa zást. oboznámil so spisovým materiálom a zdôraznil, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu) a opätovne zdôraznil, že tieto úkony by mal prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník, že na uvedené poukázal vo svojom rozhodnutí 13C/14/2012 OS Bratislava II, že obdobne upriamil svoju pozornosť na vyjadrenia vedľajšieho účastníka aj OS Bratislava IV v rozhodnutí 8C/303/2011, že podaniam vedľajšieho účastníka venoval pozornosť aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012 a poukázal na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/91/2012 a, že obdobný názor vyjadril aj OS

Bratislava I v rozhodnutí 7C/77/2011 (aj z nich citoval). Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,12 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podanie odvolania).

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu, čo sa týka námietok žalobcu (nevidí význam v jeho zast., dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania) uviedol, že s jeho argumentáciou nesúhlasí z dôvodov, že aplikácia § 150 ods.1 O. s. p. na danú právnu vec je nenáležitá, že pre posúdenie možnosti jej aplikácie je podstatné zisťovanie okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku (uznesenie NS SR 6MCdo 5/2011 z 18.1.2012, uverejnené aj na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>). Ďalej podotkol, že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, že ten veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde on vystupuje v konaniach ako vedľajší účastník, že celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa O. z., podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania ním vznesených, ojedinele aj žalovaným, sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, príp. poukazuje na dohodnuté 10 ročné lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať, že je namiesto otázka, prečo žalobca, ako súčasť silnej národnej siete 49 spoločností v takmer 30 krajinách, ktorý zamestnáva 210 zamestnancov a nemal by mať problém zabezpečiť si vlastné právne oddelenie, pretože vymáhanie pohľadávok je jedným z hlavných predmetov jeho činnosti, sa dáva zast. silnou advokátskou kanceláriou a položil otázku, či jeho trovy nie sú neúčelne, nadbytočné a nehospodárne, že z uvedeného teda vyplýva, že správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých plošne na celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods.1 O. s. p., že žalobca je dobre informovaný o jeho vstupoch do konania, preto na súdoch „zatiehol ručnú brzdu“ v podobe masívnych späťvzatí vecí (radovo v stovkách až tisícoch), že často ani nevyčká na jeho vyjadrenie, pretože očakáva jeho obsah a zameral sa na útoky proti nemu, ale aj proti jeho zást. nekvalifikovanými až nedôstojnými sťažnosťami na Slovenskú advokátsku komoru. Citoval znenie čl.7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (bez vyjadrenia vo veci samej) pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoju žalobu späť a konanie žiadal zastaviť, že žalobca potom, čo mu je doručené oznámenie o jeho vstupe do konania, príp. potom, čo jeho vstup do konania zistil iným spôsobom, plošne bral žaloby späť, že môže preukázať prípady, kde tento konkrétny žalobca vzal späť žalobu po vyhlásení rozsudku, v ktorom bol úspešný, dokonca paradoxne aj potom, čo platobný rozkaz (ďalej len PR) nadobudol právoplatnosť, že sa ukazuje, že jeho samotný vstup do konania na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľského práva. K argumentácii žalobcu, že má trovy advokáta hrať z vlastných prostriedkov, poukázal na svoju reálnu skúsenosť, keď napriek tomu, že podľa § 25 ods.6 zák.č.250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných 2 rokov mu napokon Ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo finančnú podporu 4 000 € (doposiaľ bolo vyplatených len 1 000 €), pričom takýto finančný príspevok pri objeme činnosti ním vykonávanej na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštové výdavky a preto napriek tomu, že zákonná možnosť čerpať finančné prostriedky na podporu jeho činnosti síce existuje, pretože je výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než v rovine skutočnej, že nerozumie však, prečo by neúspešné trovy žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, príp. z jeho prostriedkov a čím by si mal zaslúžiť takúto ochranu svojich záujmov. K námietke žalobcu ohľadom uplatnenia odmeny zást. za úkon právnej služby prevzatie a príprava zast., vrátane prvej porady uviedol, že tento úkon právnej služby je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika zast. a následne sa podľa jeho pokynov zisťuje evidencia živej spotrebiteľskej veci na súde a taktiež dodávateľ, ktorý podal žalobu, vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií, tento úkon v sebe zahŕňa aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie, spočívajúcu v evidencii v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, v pridelení sp. zn., založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu, že tento úkon právnej služby nie je naplnený podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý

proces od prevzatia zast. cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko, že oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy zast., pretože z povahy jeho činnosti v konaní a okolnosti jeho vstupov do súdnych konaní na ochranu spotrebiteľa je zrejmé, že s predmetom spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až potom, čo sa doručením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom a teda oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať žalobu a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. Ďalej uviedol, že k uvádzanej námietke žalobcu už zaujal právny názor aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 15Co/155/2012-157 z 31.7.2012 (citoval z neho). Podotkol, že súd pri rozhodovaní o jeho trovách postupoval v súlade s legislatívou EÚ a judikatúrou dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou (citoval znenie čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38, čl.47 Charty základných práv EÚ), že o odôvodnenosti priznania jeho trov svedčí aj novelizované znenie § 137 O. s. p. (citoval jeho znenie), ktoré bolo s účinnosťou od 1.1.2012 doplnené zák.č.332/11 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (citoval z dôvodovej správy k nemu) a, že novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci C-279/09 (aj z neho citoval) a uviedol, že v zmysle uvedeného dokonca KS v Prešove svojim uznesením 3Co/131/2011-85 z 13.1.2012 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ustanovil vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola tiež právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa advokáta a súčasne konštatoval, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore v právo. Uviedol ďalej, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zák. chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods.4, § 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), že európska legislatíva a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, nadväzujúc na vnútroštátnu právnu úpravu, preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení, že občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných formulárových zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní, že ak by mu ako nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z Čl.47 ods.2 Ústavy (jeho znenie citoval) a, že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR (napr. II.ÚS78/03, II.ÚS31/04, II.ÚS56/05, IV.ÚS147/08, II.ÚS122/09), že trovy právneho zast. treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, že každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zast. advokátom a toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky, bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva zást. mimo mesta alebo obce, kde účastník konania býva (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie,1997,str.53), že samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je - dúfa - medzi účastníkmi sporná, napriek tomu poukázal na rozsudok 5Cdo/71/2010 z 9.6.2010 Najvyššieho súdu SR, ako aj na najnovšie komentáre k O. s. p.: Števec/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár-I.diel,2.vydanie, Praha: C. H. Beck,2012, str.331, príp. Drápal/Bureš a kol. Občianský soudní řád I, Velké komentáře,1.vydání: C. H. Beck, 2009,str.607. K priznaniu trov vedľajšieho účastníka aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia, ak dôjde k späťvzatiu žaloby po vstupe vedľajšieho účastníka predložil uznesenie KS v Prešove z 28.2.2012 7Co/19/201284. Zdôraznil, že o jeho nároku na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté, napr. v 18 rozhodnutiach KS v Prešove, v 9 rozhodnutiach KS v Košiciach, v 6 rozhodnutiach KS v Banskej Bystrici, v rozhodnutí KS Žilina, v rozhodnutí KS Trenčín, v 2 rozhodnutiach KS Nitra (označil ich sp. zn. a dňom, kedy bolo rozhodnuté a bol ochotný, ktoréhokoľvek z nich na výzvu obratom predložiť), a na skutočnosť, že aj renomovaný právny portál www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> uverejnil 4.7.2012 na svojom webovom sídle rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 z 25.4.2012 a rozhodnutie KS v Prešove 7Co/34/2012 z 28.3.2012, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, že z uvedeného vyplýva, že aj on, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, že práve preto je zast. advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zast. realizovať, že aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offa, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní, príp. mu dávať návrhy k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom a, že jeho

vstupom do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť (citoval z rozhodnutia KS v Prešove 1Co/8/2012-74 z 31.5.2012 a rozhodnutia KS v Banskej Bystrici 13Co/193/2012-138 z 30.7.2012). Záverom uviedol, že v predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi a bolo nutné použiť normy spotrebiteľského práva, ako aj výkladové pravidlá ich aplikácie, pričom základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľmi a spotrebiteľom v kontraktačnom procese, ktorým sa realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. S poukazom na uvedené označil argumentáciu žalobcu v jeho odvolaní za nenáležitú, preto navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie 16,60 € [§14 ods.3 písm. b) vyhl.] a režijného paušálu 7,63 € (§ 16 ods.3 vyhl.) a 20 % DPH 4,85 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 29,08 €.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods. 1, 3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), pokiaľ ide o výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, preto ho podľa § 220 O. s. p. zmenil a vedľajšiemu účastníkovi neprisúdil náhradu trov konania.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známou odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné

subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods. 1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovaná žiadne trovy neuplatnila a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods. 1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.